

deres Afkom, B. Arveladerens Forældre og deres Afkom, C. Arveladerens Bedsteforældre og deres Afkom o. s. v., hvilket kan se meget rationelt ud, maa Mindretallet hævde, at det er ubilligt og i Modstrid med den nugældende Lovs Regler at beskatte Arv fra Børn til Forældre med en større Afgift end Arv fra Forældre til Børn.

De afdøde Børns Formue er i mange Tilfælde direkte eller indirekte skabt af Forældrene ved Udlæg, Gaver eller Forskud, og det er ret urimeligt, at disse skulle give en høj Arveafgift for atter at blive raadige over en Del af deres tidligere Formue. Mindretallet har derfor ligeledes i Ændringsforslaget Nr. 3 foretaget den Forandring, at Arveladerens Forældre henføres til Klasse A.

I Tilslutning til ovenstaaende Bemærkning om Ønskeligheden af at begunstige Bestræbelser til Sikring af de efterladte, blandt andet ved Tegning af Livsforsikringer, har Mindretallet ment, at disse ogsaa fremtidig til en vis Grad bør fritages for Arveafgift, saa meget mere som Livsforsikringspræmien som oftest vil være udredet af et Fællesbos Indtægter.

Ligeledes mener Mindretallet, at de i Statsanstalten for Livsforsikring inden Lovens Ikrafttræden tegnede Forsikringer og Overlevelsereinter have det bestaaendes Ret til Hensyntagen, og stiller i den Anledning Ændringerne Nr. 9 og 10 til § 5.

Som Følge af Ændringen til § 2 under A. stilles tillige Ændringen Nr. 13 til § 6.

I § 22, 1ste Stk., 2det Punktum, gives Loven delvis tilbagevirkende Kraft. Dette kan Mindretallet ikke billige og stiller derfor Ændringsforslag Nr. 28 til § 22.

Mindretallet har i øvrigt sammen med Flertallet stillet en Række Ændringer som nødvendige eller ønskelige Forbedringer. Den af Flertallet under Nr. 21 til § 18 stillede Ændring kan Mindretallet ikke tiltræde, men maa foretrække Lovforslagets Bestemmelser, idet Mindretallet ikke mener, at det er hensigtsmæssigt eller forsvarligt at fravige Vurderingen til Ejendomsskyld. Denne bør være gældende ved enhver Beskatning

af Ejendommen, selv om den første Værdiansættelse mulig ikke er saa fuldkommen som ønskelig, thi kun derved kan man med Tiden vente at naa til den Paalidelighed, som Lovgivningen forudsætter, at den skal have.

Et andet *Mindretal* (Harald Jensen) opfatter ikke det foreliggende Lovforslag som Kompensation for den Nedgang i Statsindtægterne, som Lovforslaget om Toldafgifter m. m. vil bringe Statskassen, naar det ophøjes til Lov. Allerede gennem mange Aar har Socialdemokratiet krævet en betydelig Forhøjelse af Arveafgiften, og da nærværende Forslag imødekommer dette Krav, kan Mindretallet stemme for Lovforslagets Vedtagelse.

Saaledes som Lovforslaget vil komme til at fremtræde, naar Flertallets Ændringer blive vedtagne, vil det imidlertid være en betydelig Forringelse af det Forslag, der er Landstinget oversendt fra Folketinget, navnlig ved den Affattelse, som Flertallet foreslaar af § 2. Det, Flertallet foreslaar, giver nemlig, som alt bemærket i Flertallets Betænkning, ca. 400,000 Kr. mindre i Indtægt end af Folketinget vedtaget, medens nærværende Mindretals Partifæller i Folketinget have fremsat Forslag om og ønskede Arveafgiften betydelig forøget ud over det i Folketinget vedtagne, navnlig for de større Arvelodders Vedkommende. Da denne Nedsættelse fra det i Folketinget vedtagne endogsaa fordeles saaledes, at der bliver en, om end mindre, Forøgelse af Afgiften for smaa Arvelodder, medens der bliver en betydelig Nedsættelse i Afgiften for de store, kan Mindretallet ikke stemme for Flertallets Forslag til § 2, men maa foretrække den Affattelse, som Folketinget har givet nævnte Paragraf.